

LAKIVALIOKUNNAN MIETINTÖ 12/2009 vp

Hallituksen esitys laeiksi ulosottokaaren 1 luvun 32 §:n ja luottotietolain muuttamisesta

JOHDANTO

Vireilletulo

Eduskunta on 15 päivänä kesäkuuta 2009 lähettänyt lakivaliokuntaan valmistelevasti käsiteltäväksi hallituksen esityksen laeiksi ulosottokaaren 1 luvun 32 §:n ja luottotietolain muuttamisesta (HE 93/2009 vp).

Lakialoite

Valiokunta on käsitellyt esityksen yhteydessä

- lakialoitteen LA 53/2007 vp laiksi luottotietolain 18 §:n muuttamisesta (Tarja Tallqvist /kd ym.), joka on lähetetty valiokuntaan 27 päivänä syyskuuta 2007.

Asiantuntijat

Valiokunnassa ovat olleet kuultavina

- lainsäädäntöneuvos Tuula Linna, oikeusministeriö
- ylitarkastaja Heikki Partanen, tietosuojavaltuutetun toimisto
- johtaja Anja Peltonen, Kuluttajavirasto
- lakiasiainpäälikkö Juuso Jokela, Suomen Asiakastieto Oy
- vt. johtava lakimies Pekka Heikkilä, Finanssialan Keskusliitto
- puheenjohtaja Jyrki Lindström, Suomen Perimistöimistojen Liitto ry
- puheenjohtaja Harri Lepolahti, Suomen Kihlakunnanulosottomiesten Yhdistys ry
- talous- ja velkaneuvoja Tomi Nummela ja talous- ja velkaneuvoja Elvi Oikarinen, Velkaneuvonta ry.

Lisäksi kirjallisen lausunnon on antanut

- Suomen Kihlakunnanvoudit ry

HALLITUKSEN ESITYS JA LAKIALOITE

Hallituksen esitys

Esityksessä ehdotetaan muutettavaksi ulosottokaaren säännöksiä, jotka koskevat luottotietotoiminnan harjoittajille annettavia tietoja, sekä luottotietolakia. Esitys koskee saatavan lopullisen vanhentumisen vaikutusta maksuhäiriömerkintöihin ja sitä, mitä tietoja ulosoton tietojärjestelmästä annetaan luottotietotoiminnan harjoittajille.

Ehdotuksen mukaan ulosottotieto poistettaisiin luottotietorekisteristä, kun ulosottoperusteen 15 tai 20 vuoden määräaika on kulunut um-

peen ja saatava on siten lopullisesti vanhentunut. Uudistuksella pyritään edistämään velallisen taloudellisen toimintakyvyn palautumista. Jos ulosottoperusteen määräaika jatketaan tuomioistuimen päätöksellä, kyseistä saatavaa koskeva maksuhäiriömerkintä saataisiin tallettaa luottotietorekisteriin.

Vastaisuudessa ulosoton tietojärjestelmästä annettaisiin luottotietotoiminnan harjoittajille varattomiksi todettuja velallisia koskevien tietojen lisäksi tiedot pitkäkestoisesta ulosotosta. Ulosottoa pidettäisiin pitkäkestoisena, jos pal-

kan tai muun toistuvaistulon ulosmittaus on jatkunut kahden vuoden aikana vähintään 18 kuukauden ajan. Näin maksuhäiriötiedot vastaisivat nykyistä paremmin ulosottovelallisten taloudellista tilannetta.

Jos yksityishenkilön velkajärjestelyssä vahvistettu maksuohjelma on määrätty raukeamaan velallisen omasta hakemuksesta, velkajärjestelyä koskevat tiedot poistettaisiin luottotietorekisteristä lyhyessä määräajassa. Luottotietolakia muutettaisiin myös siten, että tuomioistuinten vahvistama sovinto velkomusasiassa ei johdaisi maksuhäiriömerkinnän tekemiseen.

Ehdotetut lait on tarkoitettu tulemaan voimaan noin kolmen kuukauden kuluttua sen jälkeen, kun ne on hyväksytty ja vahvistettu.

Lakialoite

Lakialoitteessa LA 53/2007 vp ehdotetaan luottotietolain (527/2007) muuttamista siten, että velallisen maksuhäiriötä koskeva merkintä poistettaisiin luottotietorekisteristä heti, kun saatavan täytäntöönpanokelpoisuudelle säädetty alkuperäinen 15 tai 20 vuoden määräaika on päätynyt ja velka on vanhentunut lopullisesti.

VALIOKUNNAN KANNANOTOT

Perustelut

Yleistä

Luottotietorekisteriin voidaan merkitä muun muassa konkurssia, velkajärjestelyä, tuomiolla todettua maksun laiminlyöntiä ja ulosottoa koskeva maksuhäiriötieto. Nyt käsiteltävänä olevan hallituksen esityksen keskeisimmät ehdotukset koskevat luottotietorekisteriin talletettavia ulosottotietoja. Lakivaliokunta kannattaa esitykseen sisältyvien lakiehdotusten hyväksymistä. Esitys on huolellista työtä, ja siinä on otettu tasapainoisesti huomioon sekä velallisen aseman parantamiseen että luotonantajan luottoriskin pienentämiseen liittyvät näkökohdat.

Ulosottoperusteen määräajan umpeen kulumisen vaikutus maksuhäiriömerkintöihin

Ulosottoperusteen määräaikaisuus

Vuonna 2008 voimaan tulleessa ulosottokaareissa (705/2007) säädetään määräaika ulosottoperusteen täytäntöönpanokelpoisuudelle. Ulosottoperusteen määräaika koskee luonnollisen henkilön velkoja, ja se on pääsääntöisesti 15 vuotta. Määräaika on kuitenkin 20 vuotta esimerkiksi silloin, kun velkoja on luonnollinen henkilö. Kun ulosoton määräaika päättyy, saatava van-

hentuu lopullisesti. Sääntelyn taustalla on tarve asettaa enimmäiskesto kansalaisten velkavastuulle, sillä velkaongelmat ovat omiaan aiheuttamaan ja pahentamaan syrjäytymistä.

Nyt käsiteltävänä olevan esityksen keskeinen ehdotus on, että kun ulosottoperusteen 15 tai 20 vuoden määräaika on kulunut umpeen ja saatava on lopullisesti vanhentunut, maksuhäiriömerkintä poistetaan luottotietorekisteristä. Vastaavansisältöinen ehdotus sisältyi vuonna 2006 annettuun luottotietolakia koskevaan hallituksen esitykseen (HE 241/2006 vp), mutta sitä ei eduskuntakäsittelyssä hyväksytty. Lakivaliokunta katsoi tuolloin, ettei täytäntöönpanokelpoisuuden määräajan päättymistä sinänsä voida pitää osoituksena siitä, että kyseisen henkilön osalta luotonantajan luottoriski olisi ainakaan merkittävästi alentunut (LaVM 32/2006 vp).

Voimassa olevan lainsäädännön mukaan velalliselle näin ollen jää saatavaa koskeva maksuhäiriömerkintä luottotietoihin, vaikka ulosottoperusteen määräaika on kulunut umpeen ja saatava on lopullisesti vanhentunut. Esityksen perusteluista ilmenee, että velalliset ovat nykytilanteessa joutuneet useilla eri tavoilla keskenään epätasa-arvoiseen asemaan. Lakivaliokunta pitää esitystä tärkeänä velallisten keskinäisen tasa-arvon edistämiseksi. Lisäksi on tärkeää, että velallisia tuetaan palaamaan yhteiskunnan aktiivisiksi toimijoiksi. Maksuhäiriömerkintä

voi eri tavoilla hankaloittaa velallisen elämää, esimerkiksi estää vuokra-asunnon tai jopa työpaikan saamisen. Tämä merkitsee sitä, ettei saatavan lopullisen vanhentumisen taustalla olevia tavoitteita voida täydellisesti saavuttaa. Uudistuksella on erityisesti merkitystä sellaisille 1990-luvun laman aikana velkaantuneille, jotka eivät ole tämän jälkeen saaneet uusia maksuhäiriömerkintöjä lisävelkaantumisen vuoksi. Saadun arvion mukaan tällaisia henkilöitä on tuhansia.

Julkisoikeudelliset saatavat

Asiantuntijakuulemisessa on tuotu esiin kysymys siitä, miksei julkisoikeudellisen saatavan vanhentuminen vastaavasti johda maksuhäiriömerkinnän poistamiseen luottotietorekisteristä. On mahdollista ajatella, että velallisen näkökulmasta kaikkia vanhentumistilanteita tulisi käsitellä maksuhäiriömerkintöjen suhteen samalla tavalla. Lakivaliokunta kuitenkin katsoo, ettei asia ole näin yksinkertainen. Ensinnäkin esityksessä tarkoitettu 15 tai 20 vuoden määräaika koskee niin sanottuja yksityisoikeudellisia saatavia, esimerkiksi kauppaa tai luottosopimukseen perustuvia velkasuhteita, joiden täytäntöönpano ulosotossa edellyttää tuomioistuimen tuomiota tai päätöstä. Julkisoikeudelliset saatavat, kuten verot ja julkiset maksut, ovat puolestaan usein lakisääteisiä ja perustuvat velkojan yksipuoliseen päätökseen tai määräykseen. Eri-tyissäännösten nojalla julkisoikeudelliset saatavat ovat myös suoraan ulosottokelpoisia eli ne voidaan panna täytäntöön ulosotossa ilman tuomiota tai päätöstä. Julkisoikeudellisia saatavia koskee yleensä lyhyt, viiden vuoden vanhentumisaika, jota ei voida katkaista. Viiden vuoden vanhentumisajalle on erilaisia saatavakohtaisia syitä. Esimerkiksi veroissa on kyse jatkuvasti kertyvästä velkamäärästä. Ajatus on, että velallisella on kerrallaan perinnässä viiden vuoden verovelat.

Kun esityksessä tarkoitettujen yksityisoikeudellisten saatavien vanhentumisen taustalla on ajatus siitä, että velka voidaan antaa anteeksi, kun sitä ei ole saatu perittyä edes 15 tai 20 vuoden aikana, viiden vuoden vanhentumisen tausta-

talla ei ole vastaavanlaista ajatusta. Lisäksi viiden vuoden vanhentumisaika lasketaan esimerkiksi verojen ja maksujen osalta jo saatavan määräämistä tai maksuunpanoa seuraavan vuoden alusta eli huomattavasti aikaisemmasta ajankohdasta kuin tuomion antamisesta laskettava ulosoton 15 tai 20 vuoden määräaika. Valiokunnan näkemyksen mukaan julkisoikeudellisten saatavien viiden vuoden vanhentumisaika on niin lyhyt, että sen voidaan katsoa osoittavan suhteellisen tuoretta maksun laiminlyöntiä. Julkisoikeudellisen saatavan maksun laiminlyönti on tuorempi myös siinä mielessä, ettei velkojan tarvitse hankkia erillistä ulosottoperustetta kyseisen saatavan perimiseksi ulosottoteitse. Ulosottoperusteen hankkiminen yksityisoikeudellisesta saatavasta voi sen sijaan kestää pitkäänkin. Luotonantajien kannalta verraten tuoreiden maksuhäiriömerkintöjen poistaminen luottotiedoista heikentäisi luottotietojen kattavuutta ja vaikeuttaisi näin luotonantajan mahdollisuuksia arvioida velallisen kykyä huolehtia maksuvelvoitteistaan. Luottotietojen kattavuus heikentyisi myös sen vuoksi, että viiden vuoden vanhentumisajan piiriin kuuluvien julkisoikeudellisten saatavien määrä ulosotossa on merkittävä. Edellä esitetyn perusteella valiokunta katsoo, ettei viiden vuoden vanhentumisaikaa voida esityksessä tarkoitettussa suhteessa rinnastaa lopullisen vanhentumisen 15 tai 20 vuoden määräaikaan.

Pitkäkestoinen ulosotto

Pitkään jatkuva toistuvaistulon ulosmittaus

Ulosotosta annetaan nykyisin luottotietotoiminnan harjoittajille varattomuustietoja. Varattomaksi toteaminen tarkoittaa sitä, ettei velallisella ole ollut ulosmittauskelpoista omaisuutta kyseisen saatavan täysimääräiseksi perimiseksi ulosotossa. Kun edellä mainittua luottotietolakia koskevaa hallituksen esitystä käsiteltiin eduskunnassa, hallituksen edellytettiin ryhtyvän viipymättä toimenpiteisiin luottotietolain täydentämiseksi siten, että ulosottorekisterin julkisten tietojen merkitseminen luottotietorekisteriin tulee mahdolliseksi. Nyt käsiteltävässä

esityksessä ehdotetaankin lisäksi, että ulosotosta annetaan luottotietotoiminnan harjoittajalle tiedot myös niin sanotusta pitkäkestoisesta ulosotosta. Ulosotto olisi pitkäkestoinen, jos toistuvaistulon ulosmittaus on jatkunut kahden vuoden aikana vähintään 18 kuukautta. Tavoitteena on parantaa luottotietojen kattavuutta ja luotettavuutta.

Lakivaliokunnan näkemyksen mukaan, jos toistuvaistulon ulosotto on jatkunut pitkän ajan, velallista voidaan pitää maksukyvyttömänä. Tieto pitkäkestoisesta ulosotosta on siten merkityksellinen tieto luotonantajan näkökulmasta. Lisäksi velallisen kannalta on huomattava, että maksuhäiriömerkintä pitkäkestoisen ulosoton perusteella voi myös ehkäistä velkaongelmien syvenemistä.

Toistuvaistulon ulosmittauksen kesto

Esityksen valiokuntakäsittelyssä on luottotietotoimintaa edustavien puolelta esitetty, että maksuhäiriömerkintä tulisi tehdä viimeistään silloin, kun toistuvaistulon ulosmittaus on kestänyt kuusi kuukautta. Lakivaliokunta kuitenkin katsoo, että ehdotetulle kahdelle vuodelle on asianmukaiset perusteet. Luottotietolain lähtökohdan mukaan luottotietorekisteriin saadaan kirjata vain sellaiset tiedot, jotka ovat tarpeen luoton myöntämisen kannalta. Valiokunta ei katso, että tieto tilapäisestä maksuongelmasta olisi tällainen tieto. Lisäksi valiokunta toteaa, että niitä tapauksia, joissa toistuvaistulon ulosotto on kestänyt esimerkiksi kuusi kuukautta, on ulosotossa merkittävä määrä. Jos nämä tapaukset merkittäisiin luottotietorekisteriin, maksuhäiriöiden määrä lisääntyisi huomattavasti. Esityksen perusteluista ilmenee myös, että pienituloisen velallinen joutuu luottotietorekisteriin suhteellisen vähäisestä velkamäärästä jo kahden vuoden aikarajan perusteella. Jos maksuhäiriömerkinnän tuottavan toistuvaistulon ulosmittausaika olisi tätä lyhyempi, pienituloiset velalliset saisivat maksuhäiriömerkinnän jo hyvin vähäisen velkamäärän perusteella. On myös otettava huomioon, ettei ulosotto ole ainoa menetely, jonka kautta maksuhäiriömerkinnän voi saada. Jos velkoja on hankkinut saatavalleen yk-

sipuolisen tuomion, velallinen on jo kyseisen tuomion perusteella saanut kolme vuotta kestävä maksuhäiriömerkinnän. Kaikkea ulosotolla olevaa tietoa ei ole muutoinkaan perusteltua luovuttaa liiketoimintana harjoitettavaan luottotietotoimintaan, koska ulosottotiedot saadaan julkista valtaa käyttämällä.

Valiokunta ei myöskään katso, että ulosotosta tulisi jo etukäteen ilmoittaa luottotietorekisteriin niistä velallisista, joita koskevan toistuvaistulon ulosmittauksen ulosottomies arvioi kestäväksi kaksi vuotta. Tällaisen arvion jättäminen yksin ulosottomiehelle voisi aiheuttaa velallisille oikeusturvaongelmia. Järjestely ei myöskään kannustaisi velallista hoitamaan velkasaitaan kuntoon ennen kahden vuoden aikarajan täyttymistä. Lisätehtävästä aiheutuisi myös tuntuja kustannuksia ulosottolaitokselle, eikä se palvelisi ulosoton omaa toimintaa.

Soveltamisala

Maksuhäiriötieto pitkäkestoisesta ulosmittauksesta tulee esityksen mukaan vain toistuvaistulon eli lähinnä palkan tai eläkkeen ulosmittauksesta. Soveltamisalan rajausta on valiokunnan mielestä perusteltu. Esineulosmittauksessa aika, jonka kiinteistön, ajoneuvon tai osakkeiden myynti ja ulosottokertymän selviäminen vie, voi vaihdella merkittävästi. Tähän vaikuttaa muun muassa ulosmitatun omaisuuden laatu ja kysyntä, ulosottomiehen riipeys sekä tuomioistuimen mahdollisesti määräämä ulosoton keskeytys. Valiokunta katsoo, ettei luottotietomerkinnän tekeminen voi olla riippuvainen tällaisista osin sattumanvaraisistakin seikoista. Jollei velkoja saa saatavalleen täyttä suoritusta ulosmitatun omaisuuden myyntituloksesta, ulosotto päättyy varattomuusesteeseen. Tämä puolestaan johtaa maksuhäiriömerkintään luottotietoihin.

Pitkäkestoinen ulosmittaus ei myöskään koske sellaisia velallisia, joilla ei ole toistuvaistuloa. Tämä ei kuitenkaan suojaa velallista maksuhäiriömerkinnältä. Jos ulosottomies ei löydä velalliselta ulosmitattavaa tuloa tai omaisuutta taikka velallinen muutoin välttelee ulosottoa, asian käsittely ulosotossa päättyy varatto-

muusesteeseen, josta seuraa maksuhäiriömerkintä.

Lisäksi valiokunta toteaa selvyuden vuoksi, että pitkäkestoisen ulosoton piiriin kuuluvat myös sellaiset toistuvaistulon ulosmittaukset, jotka on toteutettu ulosottokaaren 4 luvun 59 §:ssä tarkoitetun maksusuunnitelman avulla. Tämä johtuu siitä, että maksusuunnitelmalla kertyneet varat katsotaan ulosmitatuiksi, jolloin ne ovat samassa asemassa kuin normaalilla ulosmittauksella saadut varat (ulosottokaaren 4 luvun 62 §:n 2 momentti).

Siirtymäaika

Esityksessä ehdotetaan kahden vuoden siirtymäaikaa pitkäkestoisen ulosoton käyttöönotolle. Tämä perustuu siihen, että velallisille tulee antaa riittävä aika pyrkiä saamaan velka-asiansa kuntoon, ennen kuin maksuhäiriömerkintä tulee pitkäkestoisesta ulosotosta. Valiokunta pitää ehdotettua siirtymäaikaa perusteltuna ottaen huomioon, että taloudellinen tilanne on tällä hetkellä heikko. Kahden vuoden siirtymäaikaa puoltaa myös se, että parin lähivuoden aikana 1990-luvun alun laman aikana velkaantuneet vapautuvat velkavastuustaan. Ei ole tarkoituksenmukaista, että tällaisissa tapauksissa tehtäisiin ensin merkintä ulosoton pitkäkestoisuuden perusteella, mutta se poistettaisiin pian saatavan lopullisen vanhentumisen vuoksi. Kahden vuoden siirtymäaika varmistaa myös sen, että ulosoton tietojärjestelmiin ehditään tehdä tarvittavat pitkäkestoisen ulosoton seurannan edellyttämät muutokset.

Tuomioistuimen vahvistamat sovinnot

Luottotietorekisteriin saa voimassa olevan lain-säädännön mukaan tallettaa viranomaisen toteamana maksuhäiriötietona tiedon tuomioistuimen vahvistamasta sovinnosta. Saadun selvityksen mukaan maksuhäiriömerkinnän mahdollisuus on käytännössä vaikeuttanut sovintojen aikaansaamista. Lakivaliokunta pitää tärkeänä sovintojen edistämistä ja kannattaa siten esitystä siitä, ettei tuomioistuimen vahvistamasta sovinnosta seuraa maksuhäiriömerkintää.

Velkajärjestelytiedot

Maaliskuussa 2008 tuli voimaan yksityishenkilön velkajärjestelystä annetun lain muutos (117/2008), jonka mukaan velallisella on ehdoton oikeus saada maksuohjelma raukeamaan. Uudistuksessa korostettiin tuolloin, ettei maksuohjelman rauettamisesta yleensä saisi seurata velalliselle haitallisia seurauksia. Kyseisen uudistuksen tavoitteiden kanssa on jossain määrin epä johdonmukaista se, että luottotietorekisteriin jää velkajärjestelyä koskeva maksuhäiriömerkintä. Lakivaliokunta puoltaa siten esitykseen sisältyvää ehdotusta siitä, että yksityishenkilön velkajärjestelyä koskevat tiedot poistetaan luottotietorekisteristä, kun maksuohjelma on määrätty raukeamaan velallisen hakemuksesta.

Esityksen mukaan maksuhäiriömerkintä poistetaan luottotietorekisteristä kolmen kuukauden kuluttua siitä, kun velallinen osoittaa, että maksuohjelma on määrätty raukeamaan hänen hakemuksestaan. Kolmen kuukauden aika on perusteltu velkojien kannalta, sillä tuona aikana velkojat voivat esimerkiksi tarvittaessa hankkia ulosotto-perusteen. Valiokunnan mielestä kyseinen aika ei ole kohtuuton velallisen kannalta.

Vaikka velkajärjestelytieto poistetaan luottotietorekisteristä, sitä ei poisteta velkajärjestelyrekisteristä. Valiokunta pitää tätä asianmukaisena ottaen huomioon luottotietorekisterin ja velkajärjestelyrekisterin erilaiset käyttötarkoitukset. Velkajärjestelyrekisteri on viranomaisen ylläpitämä rekisteri, ja julkisuusperiaatteen toteuttaminen edellyttää, että tietty määrä viranomaistoiminnassa syntynyttä tietoa on julkista.

Ulosottotietojen luovuttaminen luottotietotoiminnan harjoittajalle

Esitys ei tuo muutosta siihen, että ulosotosta annetaan luottotietotoiminnan harjoittajalle tiedot kahdelta kuukaudelta. Se, että ulosotosta luovutettaisiin tätä vanhempia tietoja, mahdollistaisi nykyistä helpommin uuden luottotietotoiminnan aloittamisen. Lakivaliokunnan saaman tiedon mukaan tällä hetkellä ulosottolaitos luovuttaa varattomuustietoja kahdelle toimijalle. Kahda kuukautta vanhempien ulosottotietojen anta-

miseen liittyy se ongelma, etteivät kyseiset tiedot ole enää ajantasaisia. Esimerkiksi tieto saatavan maksamisesta tehdään vain luottotietorekisteriin. Lakivaliokunta pitää voimassa olevan oikeustilan säilyttämistä perusteltuna, koska on tärkeää, että luottotietorekisteriin annetaan oikeaa ja tuoretta tietoa velallisten maksuhäiriöistä. Ei myöskään olisi velallisten oikeusturvan kannalta kohtuullista, että velallisella olisi vastuu korjata uusille luottotietotoiminnan harjoittajille luovutetut ulosottotiedot, jotka eivät ole enää ajan tasalla.

Saadun tiedon mukaan luottotietolain voimaantulon aikana luottotietolain edellyttämiä ilmoituksia luottotietotoiminnan aloittamisesta on tehnyt yhteensä neljä yritystä. Näin ollen alalle on odotettavissa uusia toimijoita tietojen luovuttamista koskevasta rajoituksesta huolimatta.

Voimaantulo

Esityksen mukaan ulosottomies ilmoittaa luottotietotoiminnan harjoittajille maksuhäiriömerkinnät liittyen sellaisiin saataviin, joita koskeva ulosoton määräaika on päättynyt ennen lain voimaantuloa. Ulosottomies ilmoittaa luottotietotoiminnan harjoittajille maksuhäiriömerkinnät myös niissä tapauksissa, joissa ulosottoperusteen määräaika menee umpeen lain voimaantulon jälkeen. Lakivaliokunta korostaa, että ulosottomiehillä on merkittävä vastuu lopullisesti vanhentuneiden saatavien selvittämisestä ja seuraamisesta.

Saadun selvityksen mukaan vanhentuneiden saatavien selvittäminen ja seuraaminen on tarkoitus toteuttaa ulosoton tietojärjestelmän avulla. Oikeusministeriöltä valiokuntakäsittelyn aikana saadun tiedon mukaan kyseinen tietojärjes-

telmä on tarkoitus saada valmiiksi helmikuussa 2010. On tärkeää, että ulosoton tietojärjestelmä toimii luotettavasti ehdotettujen lakien voimaan tullessa. Tämän vuoksi oikeusministeriö on tuonut esiin, että lainmuutokset tulisivat voimaan 1.4.2010. Lakiehdotusten voimaantulosäännöksissä voimaantuloaika ehdotetaan kuitenkin jätettäväksi yleisesti noudatetun käytännön mukaan avoimeksi.

Tiedottaminen

Maksuhäiriömerkinnän poistaminen luottotietorekisteristä, kun ulosoton määräaika kuluu umpeen ja saatava lopullisesti vanhenee, samoin kuin kahden vuoden siirtymäajan jälkeen voimaan tuleva pitkäkestoinen ulosotto ovat merkittäviä muutoksia velallisten kannalta. Lakivaliokunta pitää tärkeänä, että näistä muutoksista ja niiden vaikutuksista tiedotetaan riittävästi.

Lakialoite

Lakivaliokunta puoltaa, että ehdotus saatavan lopullisen vanhentumisen vaikutuksesta maksuhäiriömerkintöihin hyväksytään hallituksen esityksessä ehdotetussa muodossa. Tämän vuoksi valiokunta ehdottaa, että lakialoite hylätään.

Päätösehdotus

Edellä esitetyn perusteella lakivaliokunta ehdottaa,

että lakiehdotukset hyväksytään muuttamattomina ja

että lakialoite LA 53/2007 vp hylätään.

Helsingissä 8 päivänä lokakuuta 2009

Asian ratkaisevaan käsittelyyn valiokunnassa ovat ottaneet osaa

pj.	Janina Andersson /vihr	Jari Larikka /kok
jäs.	Esko Ahonen /kesk	Sanna Lauslahti /kok
	Kalle Jokinen /kok	Pirkko Ruohonen-Lerner /ps
	Oiva Kaltiokumpu /kesk	Tero Rönni /sd
	Ilkka Kantola /sd	Kari Uotila /vas
	Krista Kiuru /sd	vjäs. Leena Harkimo /kok.

Valiokunnan sihteerinä on toiminut

valiokuntaneuvos Marja Tuokila.